

הלכות פסולי המקדש

פרק שביעי

פסולי מעשה העוף

א כל הפסולין לעבודה שמלקו - מליקתן פסולה. ואף על פי שאותו העוף פסול, אינו כנבלת העוף הטהור לטמאה. וכן אם מלק בליה, או ששחט חלין בפנים, וקדשים בחוץ - אינם כנבלה. **ב** מלק תורין שלא הגיע זמןן, ורגי יונה שעבר זמןן, ושכבש גפה, ושנסמית עינה, ושנקטצה רגלה - הרי זו נבלה לכל דבר. זה הכלל: כל שהיה פסולה בקדש - פסולה, ואינה נבלה; לא היה פסולה בקדש - הרי זו נבלה לכל דבר.

עוף שנמלק בפסול

ה כבד בארנו במצשה הקרבנות (ו, ו, ט) שחטאת העוף נעשית למטה, ועולת העוף למעלה. חטאת העוף שעשיה למעלה - פסולה, בין שעשה הזיתה כמצשה חטאת בין שעשיה כמצשה עולה, בין שעשיה לשם עולה בין שעשיה לשם חטאת.

שינוי במעשה העוף

ו וכן עולת העוף שעשיה למטה, אפלו מלק סימן אחד למטה וסימן אחד למעלה - פסולה, בין שמלקה כמליקת עולה בין שעשיה כמצשה חטאת, בין שעשיה לשם עולה בין שעשיה לשם חטאת.

ז חטאת העוף שמלקה למטן כמליקת העולה לשם חטאת, או כמצשה חטאת לשם עולה, או כמצשה עולה לשם עולה - פסולה. **ח** וכן עולת העוף שעשיה למעלה כמצשה חטאת לשם עולה, או כמצשה חטאת לשם חטאת - פסולה; כמצשה עולה לשם חטאת - כשרה, ובלבד שלא עלת לבעלים משום חובה.

ט כל אלו העופות שנפסלו מפני מקום עשייתן או מפני שנוי מעשיהן או שנוי שמן - אינן כנבלת העוף לטמאה. וכן חטאת העוף או עולת העוף שנתפגלה או נטמאת או נעשית נותר - אינה מטמאה בבית הבליצה כנבלת העוף, שקל אלו פסולין בקדש.

הלכות מעילה

פרק שלישי

קדשי מובח שאין בהם מעילה מן התורה

א כל חטאת העוף או עולת העוף שנפסלה בשנוי עשייתה או בשנוי מקום עשייתה - מועלין בה, חוץ מעולת העוף שנמלקה למטה כמליקת חטאת לשם חטאת, שאף על פי שלא עלת לבעלים לשם חובה, אין מועלין בה, הואיל ושנה שמה ומקום עשייתה ושנה מעשייה לשם דבר שאין בו מעילה.

מעילה בעוף שנפסל

